

УДК 811.161.2'373.45=133.1:069

**МІСЦЕ ГАЛЛІЦИЗМІВ
У ТЕРМІНОСИСТЕМІ ФАХІВЦІВ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ**

Іванна Фецько

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра українського прикладного мовознавства,
вул. Університетська, 1, кімн. 233, 79001 Львів, Україна
тел.: 032 239 43 55
e-mail: ivanka_fly@ukr.net*

Указано на особливості застосування франкомовних терміноодиниць у музейній справі, досліджено результати морфологічної адаптації термінних запозичень із французької мови, проаналізовано фонетико-графічне освоєння галліцизмів, що входять до складу сучасної української терміносистеми музейництва. Розглянуто специфіку наголошування термінів французького походження.

Ключові слова: термін, терміносистема музейництва, галліцизм, запозичення.

DOI <http://dx.doi.org/10.30970/vpl.2108.68.8900>

Усі культури світу розвиваються в тісному взаємозв'язку, позаяк будь-яка ізоляція культурницьких чинників згубно впливає на їхнє існування й нівелює здобутки кожної окремої ланки. Наслідком такої взаємодії є поява запозичених понять, символів й іншомовної лексики в мовах різних народів. Запозичення є цілком закономірними та прогнозованими, бо жодна мова не може обійтися запасами власного лексичного фонду й має запозичати лексичні одиниці та бути джерелом нової лексики для інших мов [7 : 229]. Одним із найбільш динамічних пластів лексичної системи української мови є її термінологія, для якої властивий постійний розвиток та неологізація.

У Європі запозичення іншомовних одиниць інтенсивно започаткували ще з другої половини першого тисячоліття. Це явище є характерним для всіх розвинених європейських держав до наших днів.

До кінця XIX століття провідне місце впливу на мовну культуру сусідніх народів (Італія, Німеччина, Іспанія, Нідерланди) посідала Франція. Значний розквіт культури, науки й мистецтва, прогрес в економіці, розширення міжнародних зв'язків й авторитету Франції в Європі сприяли активізації „французького впливу” на мовну культуру не тільки в тих державах, які мали спільні кордони з Францією, але й на Україну [8 : 277]. Україна є державою, мова якої інтегрувала з іншими мовами та стала однією з наймелодійніших мов європейського континенту [1 : 102].

Українська терміносистема музейництва не стоїть осторонь змін у суспільстві, що знаходять свій відбиток у її термінофонді. Музейна справа досить швидко відреагувала на розширення географії ділових контактів залученням до своєї лексико-семантичної системи значної кількості терміноодиниць не тільки з грецької, латинської, німецької мов. В українській термінній системі музейників широко вживають одиниці, запозичені з французької мови, які потребують наукового вивчення та узагальнення. Унаслідок

різноманітних контактів українського та французького народів українська мова, зокрема й досліджувана терміносистема перейняла велику кількість мовних одиниць, підпорядкувала їх своїм законам фонетики й граматики, пристосувала до правил українського словотворення й семантичних систем. До української терміносистеми органічно ввійшла французька термінологіка, яку засвоювали прямо або через мову-посередник усним і писемним шляхами в різні часи [1 : 102].

В українському термінознавстві завжди відкритою залишається проблема наявності національних і запозичених одиниць, освоєння й адаптування іншомовної термінологіки. Для дослідників, які вивчають історію запозичень та причини цього процесу, іншомовні одиниці, що проникають до національної мовної системи завжди були об'єктом зацікавлення. Питання функціонування в мові термінів іншомовного походження й упорядкування іншомовних терміноодиниць знайшли своє висвітлення в роботах Я. Голдованського, Т. Кияка, І. Кочан, А. Крижанівської, Г. Мацюк, Т. Панько, Л. Симоненко та ін. Про посилену увагу дослідників до проблем іншомовних запозичень у галузевих терміносистемах свідчать численні новітні розвідки І. Вакулик, М. Дмитрук, М. Зеленцової, Л. Кислюк, Н. Кобзар, Л. Козак, Л. Костенко, О. Лисенко, Т. Марченко, С. Овсейчик, А. Олійник та ін. Формування галузевих терміносистем, їхній розвиток, теоретичні засади термінотворення, специфіка термінів-запозичень, передумови вироблення національних стандартів – ось далеко не повний перелік проблем, які знаходять висвітлення в роботах сучасних науковців. Водночас вирізняється коло питань, що на сучасному етапі наукового розвитку є недостатньо вивченими й потребують подальшого опрацювання. Йдеться передусім про з'ясування специфіки освоєння й функціонування термінів французького походження [4 : 1]. У сучасній українській термінології є лише поодинокі роботи, у яких розглянуто галліцизми на різних рівнях. У такому напрямку здійснили дослідження Л. Гаращенко „Фонетико-графічне освоєння галліцизмів у сучасній українській фінансово-економічній термінології” [2], Є. Смельянова „Морфологічна адаптація галліцизмів у сучасній українській сільськогосподарській термінології” [3], О. Плешкан „Франкомовні запозичення в терміносистемі фахівців комп'ютерної інженерії та управління” [12]. Названі праці різняться постановкою питань та цілями досліджень. Незважаючи на велику наукову цінність цих робіт, поза увагою науковців залишаються галліцизми на позначення термінологіки фахової мови музейників. Тому потреба в комплексному вивченні галліцизмів у сучасній українській терміносистемі музейництва не втрачає своєї актуальності.

Мета статті – виокремити й проаналізувати корпус франкомовних запозичень, що входять до складу фахової мови музейництва, з'ясувати їхнє значення, охарактеризувати семантичні, морфологічні й фонетико-графічні аспекти термінів-галліцизмів у досліджуваній терміносистемі.

Об'єктом дослідження є терміни музейної справи французького походження.

Предмет дослідження становить аналіз французьких терміноодиниць сучасної української термінової системи музейництва.

Джерелом фактичного матеріалу слугували сучасні українські терміні словники фахової мови музейної справи.

Українська терміносистема музейництва від початку формування й упродовж свого розвитку повсякчас черпала лексичний матеріал з різних мовних джерел. На становлення термінової системи музейної справи найбільше впливали класичні мови – грецька та латинська. Також значним був і вплив французької мови. Серед термінів французького походження переважають такі, що позначають музейні предмети та їхніх

складові: *дублет* (від франц. doublet, з double – подвійний) [14 : 183] – музейний предмет, наявний у зібранні музею в декількох ідентичних примірниках [9 : 31]; *макет* (від франц. maquette – масштабна модель) [13 : 407] – просторова модель, яка відтворює зовнішній вигляд музейного об'єкта й виконана в іншому масштабі; допускає деяку умовність у показі [9 : 58]; *паспарту* (від франц. passe-partout – проходить скрізь) [14 : 424] – аркуш цупкого паперу або тонкого картону, на якому наклеюють ілюстративний матеріал в музеї [11 : 240]; *планиет* (від франц. planchette – дощечка) [14 : 443] – кресленик ділянок експозиційної поверхні, на якому показано розміщення конкретних експозиційних матеріалів та устаткування [9 : 64] тощо.

Серед досліджуваних окрему групу становлять галліцизми на позначення інформаційних видань та довідкових музейних елементів: *анкета* (від франц. enquête – розслідування, дослідження) [14 : 41] – питальник, адресований відвідувачам музею, який дає змогу збирати об'єктивну інформацію про музейну аудиторію та оцінити сильні й слабкі сторони роботи музею [9 : 15]; *брошура* (від франц. brochure – зшивати) [14 : 92] – книжкове музейне видання обсягом від 4 до 48 сторінок [10 : 107]; *буклет* (від франц. bouclette – кільце) [14 : 93] – ілюстрована продукція рекламно-видавничої діяльності музею з коротким текстом для популяризації експозиції, музейної збірки, окремих пам'яток природи, а також для інформації про музей [5 : 25].

Меншу кількість термінів французького походження зараховуємо до найменувань музейного обладнання та устаткування (*турнікет* (від франц. tourniquet, від tourner – вертити, обертати) [14 : 594] – елемент експозиційного обладнання, подібний до книги з твердими перекидними аркушами, які закріплені на шарнірах [5 : 205]) та видів музейних закладів (*єрмітаж* (від франц. ermitage, букв. – келія, від ermite – пустельник) [14 : 205] – державний музей у Петербурзі [11 : 327]) та ін.

Усі терміноодиниці, які використовують в українському музейництві, поділяємо на дві групи: а) одиниці, що не змінили змісту й будови; б) одиниці, що набули нового змісту.

Можна навести декілька цікавих прикладів з досліджуваної терміносистеми: з французької мови *touriquet* означає 'вертити, обертати' [14 : 594], а в українській термінній системі галузі музейників ця одиниця трансформувалася в безпосередню назву елемента експозиційного обладнання [5 : 205]. Терміноодиниця *планиет* походить від французького *planchette*, що означає дощечку [14 : 443], а в музейній справі термін *планиет*, як зазначено вище, використовують саме для позначення кресленика ділянок експозиційної поверхні, на якому показано розміщення конкретних експозиційних матеріалів та устаткування [9 : 64]. Цікаві приклади можна знайти серед термінів, що позначають інформаційні видання та довідкові музейні елементи. Так, терміноодиниця *паспорт* у фаховій мові музейної справи означає виробничо-практичне видання основних відомостей щодо устаткування, музейних приладів чи речей господарського вжитку [10 : 116], а походить ця терміноодиниця від французького *passerport*, від *passer* – прохід і *port* – гавань, первісно – дозвіл на відплиття [14 : 424]. Як бачимо, відбувається трансформація змісту терміноодиниць.

Для запозичених із французької мови терміноодиниць музейної справи властиві такі особливості: звукосполучення **уа** (*будуар* [11 : 35], *аксесуар* [11 : 280], *фермуар* [11 : 141] та ін.), пом'якшення губних та **к** перед у (графічно **ю**) (*бюро* [11 : 36], *ф'юзю* [11 : 143], *монюкабінет* [9 : 74]), звукосполучення **ам, ан** перед приголосними (*ангоб* [11 : 25], *анкета* [5 : 10], *анфас* [11 : 282], *анфілада* [11 : 26], *бандероль* [11 : 286], *бланк* [11 : 176], *жирандоль* [11 : 63], *ламтіон* [11 : 87], *палантин* [11 : 108], *планиет* [9 : 64], *транспарант* [11 : 137], *шканти* [11 : 148]), наявність формантів **-аж** (*єрмітаж* [11 : 327], *етикетаж* [9 :

37], *пладеменаж* [11 : 114], *вітраж* [11 : 41], *вернісаж* [9 : 20]), **-ер** (*секретер* [11 : 126], *торшер* [11 : 137]), **-йон** (*брульйон* [11 : 177]) та ін.

У процесі адаптації до системи української літературної мови франкомовні терміни-іменники зазнали зміни граматичного роду. Позаяк іменники у французькій мові мають лише дві родові категорії: чоловічий та жіночий рід, а в українській мові наявна ще категорія середнього роду, то частина галліцизмів при освоєнні змінює свій рід. І. Яценко зазначає, що засоби вираження граматичних значень, як правило, не переходять з однієї мови до іншої, бо кожна мова має свою замкнену граматичну систему, свої особливі парадигми [15 : 88].

Формальним показником іменників чоловічого роду в називному відмінку однини є нульове закінчення, тобто відповідний іменник з погляду морфемного складу є чистою основою на приголосний. Значну частину галліцизмів – іменників чоловічого роду у складі сучасної української терміносистеми музейництва складають терміноодиниці, що у французькій мові також належали до чоловічого роду. Більшість з них закінчувались у мові-продуценті на твердий приголосний, що сприяло збереженню чоловічого роду в мові-реципієнті, не порушуючи законів української морфології, наприклад: *tournequet, m* [14 : 594] – *турнікет* [5 : 205], *bracelet, m* [13 : 108] – *браслет* [11 : 34], *doublet, m* [14 : 183] – *дублет* [9 : 31], *cabinet, m* [14 : 242] – *кабінет* [11 : 71], *cabriolet, m* [14 : 242] – *кабриолет* [11 : 72], *fixatif, m* [14 : 612] – *фіксатив* [11 : 141] тощо.

Іменники, що мають у своєму складі формант **-age**, який указує на конкретну дію, в українській мові зберігають категорію чоловічого роду. Частина входить у систему української терміносистеми, не змінюючи своєї вихідної форми та формуються за допомогою форманта **-аж**: *ermitage, m* [14 : 205] – *ермітаж* [11 : 327], *vitrage, m* [14 : 110] – *вітраж* [11 : 41], *vernissage, m* [14 : 105] – *вернісаж* [9 : 20].

Значну кількість термінів жіночого роду у французькій мові утворено за допомогою форманта **-ation** і похідних від нього **-іtion**, **-тіон**, **-іон**. Цей суфікс означає дію, яка переходить у стан, результат дії, конкретне поняття та вказує на приналежність іменника до жіночого роду [3 : 135]. В українській терміносистемі музейництва одиниці з цим формантом набувають фіналі **-ація** та адаптуються завжди як іменники жіночого роду: *evaluation, f* [14 : 99] – *вальвація* [11 : 296], *stylization, f* [14 : 548] – *студізація* [11 : 133], *fixation, f* [14 : 613] – *фіксація* та ін.

Невідмінюваність іменників властива таким групам галліцизмів у складі української терміносистеми музейної справи, як назви з кінцевими **-о**, **-е**, **-у**, які стають іменниками середнього роду (відповідного граматичного значення у французькій мові взагалі не існує): *bureau* [11 : 36], *кашто* [11 : 75], *наспарту* [11 : 240], *плаке* [11 : 114], *ф'юз* [11 : 143] та ін. Це свідчить про неповну граматичну освоєність галліцизмів цього типу. Категорія роду у невідмінюваних термінів-іменників набуває формального вираження тільки у відповідних формах узгодження: напр.: *екскурсійне бюро* [9 : 32].

Питання фонетико-графічного освоєння франкомовних термінів музейництва складають основу еволюційного процесу лексико-семантичної та словотвірної асиміляції.

У сучасній українській мові найбільш актуальною є така вимова галліцизмів, яка найближча до вимови етимонів, використовуючи фонічні елементи української мови.

Вивчаючи закони й правила вимови, не можна ігнорувати роль такого важливого чинника у звуковій системі, як наголос у різних його виявах і формах. Характер наголосу, його місце, сила й зв'язані з ними ритм та мелодика мовлення визначають багато чого у фонетичних явищах мови, поширюючи свій вплив на вимову багатьох звуків та їх сполучень, що відбивається так чи інакше на всій системі мови [2 : 78].

Терміни музейної галузі, французькі за походженням, здебільшого зберігають наголос, властивий їм у мові-джерелі, наприклад: *аркада* [11 : 283] (-и, мн. -и, Ø); *афіша* [11 : 235] (-і, мн. -і, Ø); *бюджет* [5 : 25] (-а, мн. -и, -ів); *дублет* [9 : 31] (-а, мн. -и, -ів); *макет* [9 : 58] (-а, мн. -и, -ів) та ін. Незначна частина франкомовних терміноодиниць має рухомий наголос (у різних формах однієї мовної одиниці може змінювати своє місце), наприклад деякі терміни з кінцевим компонентом **-аж**, наприклад: *вітраж* [11 : 41] (-а, ор. -ем, але *вернісаж* [9 : 20] (-у, ор. -ем), *ермітаж* [11 : 327] (-у, ор. -ем) та ін. Це можна вважати наслідком пристосування запозичень до особливостей акцентуації терміноодиниць у мові-реципієнті.

Отже, запозичення є одним із джерел поповнення лексичного складу мови та утворення нових термінів. Їх вивчення дає можливість простежити складність мовних процесів та вплив на розвиток мовної структури. Запозичена французька термінологіка збагатила українську терміносистему музейництва й надала їй більшої виразності. Дуже часто французькі одиниці змінюють свою семантику після трансформацій прямого тлумачення змісту до асоціацій та певних перетворень. Як засіб номінації, запозичення доцільне тоді, коли для певного поняття, явища немає назви в українській мові. Використання французьких термінів в українській термінній системі музейної справи є вмотивованим і сприяє уникненню повторів, заміні багатослівного найменування однослівним чи закріпленню за своєю й іншомовною терміноодиницею різних семантичних відтінків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Брижаченко Н. Франкомовна лексика в українській мові / Н. Брижаченко // Международные конференции : Украина и мир: гуманитарно-техническая элита и социальный прогресс. Секция 9 – Языковая подготовка специалиста. – НТУ „ХПИ”, 2013. – С. 102–104.
2. Гаращенко Л. Фонетико-графічне освоєння галліцизмів у сучасній українській фінансово-економічній термінології / Л. Гаращенко // Вісник Національного університету „Львівська політехніка”. – 2010. – № 675. – С. 75–78.
3. Ємельянова Є. Морфологічна адаптація галліцизмів у сучасній українській сільськогосподарській термінології / Є. Ємельянова // Культура народів Причорномор'я : Научний журнал. – Сімферополь : Межвузовский центр „Крым”, 2006. – Т. 1. – № 82. – С. 134–136.
4. Ємельянова Є. С. Галліцизми в сучасній українській сільськогосподарській термінології : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 „Українська мова” / Є. С. Ємельянова. – Х., 2009. – 20 с.
5. Климишин О. С. Природничая музейная терминология : словарь-справочник / О. С. Климишин. – Львів : Державний природознавчий музей НАН України, 2003. – 244 с.
6. Ключко Ю. М. Музеезнавство : словарь-справочник / Ю. М. Ключко. – Київ : НАКККІМ, 2013. – 82 с.
7. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган. – Київ : Академія, 2006. – 287 с.
8. Ливрінц К. Е. Запозичення медичної термінології з французької мови в угорську / К. Е. Ливрінц // Сучасні дослідження з іноземної філології. – 2011. – Вип. 9. – С. 277–282.

9. *Микульчик Р.* Словник-довідник термінології музейництва / Р. Микульчик, П. Слободян, Є. Діденко, Т. Рак. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2012. – 128 с.
10. Музеєзнавство : словник базових термінів / укл.-упор. Л. М. Міненко; за заг. ред. к.і.н., полковника Карпова В. В. – Київ : Фенікс, 2013. – 152 с.
11. *Овчарова О. В.* Словник-довідник музейного працівника / О. Овчарова, Р. Яушева-Омельянчик, Л. Сургай. – Київ : КИЙ, 2013. – 461 с.
12. *Плешкан О. О.* Франкомовні запозичення в терміносистемі фахівців комп'ютерної інженерії та управління / О. О. Плешкан // Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського. – 2010. – Вип. 12. – С. 156–160.
13. Словник іншомовних слів / За ред. О. С. Мельничука. – К. : Головна редакція УРЕ, 1974. – 775 с.
14. Словник іншомовних слів / Укл. С. М. Морозов, Л. М. Шкарапута. – Київ : Наук. думка, 2000. – 680 с.
15. *Яценко Й. Т.* Ассимиляція заїмствованих імен существительних на уровне формально-грамматических показателей / Й. Т. Яценко // Исследования по грамматике й лексикологии. – Київ : Наук. думка. – 1966. – С. 85–96.

REFERENCES

1. Bryzhachenko N. Frankomovna leksyka v ukrainiskii movi / N. Bryzhachenko // Mezhdunarodnye konferencii : Ukraina i mir: gumanitarno-tehnicheskaya elita i socialnyj progress. Sekciya 9 – Yazykovaya podgotovka specialista. – NTU „HPI”, 2013. – S. 102–104.
2. Harashchenko L. Fonetyko-hrafichne osvoiennia hallitsyzmiv u suchasniy ukrainiskii finansovo-ekonomichniy terminolohii / L. Harashchenko // Visnyk Natsionalnoho universytetu „Lvivska politehnika”. – 2010. – № 675. – S. 75–78.
3. Yemelianova Ye. Morfolohichna adaptatsiia hallitsyzmiv u suchasniy ukrainiskii silskohospodarskii terminolohii / Ye. Yemelianova // Kultura narodov Prychornomoria : Nauchnyi zhurnal. – Simferopol : Mezhvuzovskiy tsentr „Krym”, 2006. – T. 1. – № 82. – S. 134–136.
4. Yemelianova Ye. S. Hallitsyzmy v suchasniy ukrainiskii silskohospodarskii terminolohii : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. Nauk : spets. 10.02.01 „Ukrainska mova” / Ye. S. Yemelianova. – Kharkiv, 2009. – 20 s.
5. Klymyshyn O. S. Pryrodnycha muzeina terminolohiia : slovnyk-dovidnyk / O. S. Klymyshyn. – Lviv : Derzhavnyi pryrodnoznavchyi muzei NAN Ukrainy, 2003. – 244 s.
6. Kliuchko Yu. M. Muzeieznavstvo : slovnyk-dovidnyk / Yu. M. Kliuchko. – Kyiv : NAKKKiM, 2013. – 82 s.
7. Kocherhan M. P. Vstup do movoznavstva / M. P. Kocherhan. – Kyiv : Akademiia, 2006. – 287 s.
8. Lyvrints K. E. Zapozychennia medychnoi terminolohii z frantsuzkoi movy v uhorsku / K. E. Lyvrints // Suchasni doslidzhennia z inozemnoi filolohii. – 2011. – Vyp. 9. – S. 277–282.
9. Mykulchyk R. Slovnyk-dovidnyk terminolohii muzeinytstva / R. Mykulchyk, P. Slobodian, Ye. Didenko, T. Rak. – Lviv : Vydavnytstvo Lvivskoi politehniki, 2012. – 128 s.
10. Музеєзнавство : словник базових термінів / укл.-упор. Л. М. Міненко; за заг. ред. к.і.н., полковника Карпова В. В. – К. : Фенікс, 2013. – 152 с.
11. *Ovcharova O. V.* Slovnyk-dovidnyk muzeinoho pratsivnyka / O. Ovcharova, R. Yausheva-Omelianchik, L. Surhai. – K. : KYI, 2013. – 461 s.

12. Pleshkan O. O. Frankomovni zapozychennia v terminosystemi fakhivtsiv kompiuternoi inzhenerii ta upravlinnia / O. O. Pleshkan // Komparatyvni doslidzhennia slovianskykh mov i literatur. Pamiati akademika Leonida Bulakhovskoho. – 2010. – Vyp. 12. – S. 156–160.

13. Slovnyk inshomovnykh sliv / Za red. O. S. Melnychuka. – Kyiv : Holovna redaktsiia URE, 1974. – 775 s.

14. Slovnyk inshomovnykh sliv / Ukl. S. M. Morozov, L. M. Shkaraputa. – Kyiv : Nauk. dumka, 2000. – 680 s.

15. Yatsenko Y. T. Assymyliatsiia zaymstvovannikh ymen sushchestvytelnykh na urovne formalno-hrammatycheskykh pokazatelei / Y. T. Yatsenko // Yssledovanyia po hrammatyke y leksykolohey. – Kyiv : Nauk. dumka. – 1966. – S. 85–96.

Стаття надійшла до редколегії 30. 04. 2018

доопрацьована 30. 06. 2018

прийнята до друку 15. 08. 2018

LOCATION OF GALLICISMS IN TERMINOLOGY SYSTEM OF PROFESSIONALS OF MUSEOLOGY

Ivanna Fetsko

*Ivan Franko National University of Lviv,
Department of Applied Linguistic,
1 Universitetska Str., room 233, 79001 Lviv, Ukraine,
phone: 032 239 43 55
e-mail: ivanka_fly@ukr.net*

The Ukrainian terminology system of museology does not stand apart the changes in a society, that find its imprint in terminology fund. The museum studies reacted quickly to the expansion of the geography of business contacts by involving a large number of terminological units not only from Greek, Latin, German to its lexical-semantic system. The units that were borrowed from French requiring scientific study and generalization are widely used in the Ukrainian terminology system of museologists. The terms that indicates the museum objects and their constituents (e.g. doublet, passe-partout, tablet, etc) prevailed among the terms of French origin. There is a separate group of gallicisms among the studied designating informational editions and reference museum items: questionnaire, brochure. Less number of terms of French origin belongs to the names of museum equipment and machinery (turnstile) and types of museum institutions (hermitage), etc.

All terminological units used in the Ukrainian museum science could be divided into two groups: a) units that have not changed the content and structure; b) units that have acquired new content.

There are several interesting examples from the studied terminology: *toumiquet* translates from the French as "twist, rotate" and this unit was transformed into the direct name of the element of the exhibition equipment in the Ukrainian terminology system of museum officers. Interesting examples could be found among the terms denoting informational editions and reference museum items. Thus, the terminological unit *passport* in the professional language of the museum affair indicating the production and practical publication of basic information about equipment, museum machinery or things of household and commercial consumption. This term derived from the French *passport*, from *passé* - the passageway, and from *port* - the harbor, originally it means a permit for departure. As you can see, a transformation of the content of the terminological units is happening.

Borrowing is one of the sources of replenishment of the lexical composition of language and the formation of new terms. Their study provides the possibilities to trace the complexity of linguistic processes and the influence on the development of the linguistic structure.

Key words: term, museology term system, gallicism, loan.